

Medlemmer af Folketinget Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP), Thorkild B. Fransgaard (FP) og Kirsten Jacobsen (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om vurdering af små landbrugsejendomme efter bondegårdsreglen.
(Beslutningsforslag nr. B 14).

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af beskatning for arbejdsgiverbetalte behandlinger af medarbejdere.
(Beslutningsforslag nr. B 15).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om efterretnings-tjenesternes overvågning af lovlige organisationer samt personers lovlige politiske aktivitet i Danmark i de seneste årtier?«
(Forespørgsel nr. F 11).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

A. Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i denne spørgetime har statsministeren udpeget justitsministeren.

Der er tilmeldt 4 spørgere, der vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Birthe Rønn Hornbech (V).
2. Anne Baastrup (SF).
3. Tom Behnke (FP).
4. Pernille Frahm (SF).

Ministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed og følgende gange 1 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut. Hovedspørgeren kan få ordet 2 gange, og herefter er der som bekendt mulighed for, at medspørgere kan få ordet 1 gang. Et hovedspørgsmål med eventuelle tillægsspørgsmål må højst tage 15 minutter.

Spm. nr. US 1

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil spørge justitsministeren i hans egenskab af politisk chef for Lovafdelingen: Nu har vi jo set i regeringsgrundlaget, at statsministeren har annonceret, at man vil gøre noget mere ved lov kvaliteten. Jeg forstår det sådan, at det nu skal være slut med alt det lovsjusk, vi har set.

Jeg vil gerne spørge helt konkret, hvilke foranstaltninger justitsministeren har truffet over for Lovafdelingen, så dette kommer til at fungere, altså nogle helt konkrete forslag om forelæggelsesregler, og hvordan man vil sikre, at det gamle cirkulære om et lovforslags bemærkninger overholdes, så vi undgår disse idelige lovændringer på grund af lovsjusk.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Når spørgeren har den tilgang, at det, der foregår her i Folketinget, generelt er lovsjusk, så er jeg ikke enig med spørgeren. Meget af den lovgivning, der finder sted i Folketinget, har, forinden lovgivningen fremsættes, været forbundet med årelange udredninger og forberedelse af betænkninger.

Jeg kan sige, at jeg for mit eget vedkommende blot i denne uge har modtaget to store betænkninger, hvoraf den ene har været under forberedelse i 14 år, inden der kommer et lovforslag frem – det er forslaget om straffuldbyrdelse.

Hvis det er sådan, at en minister ikke på konkret forespørgsel her i salen er i stand til at sige, at man inden for en meget kort periode kommer med et lovinitiativ vedrørende et problem, som er rejst af folketingsmedlemmer, får man at vide, at man forhaler tingene.

Jeg tror, at vi i et samarbejde mellem regeringen og Folketinget også skal finde nye regler med hensyn til den tid, der skal gå, fra et lovforslag er fremsat, til der endeligt afgives betænkning, og der skal være god og rig lejlighed til, også i forhold til betænkningsafgivelserne i udvalget, at stille de nødvendige opfølgende spørgsmål til ministre.

Men det er et samspil mellem regeringen og Folketinget og ikke et spørgsmål, man alene kan rette til regeringen. Regeringen bestræber sig af fuld kraft og hele tiden på at sørge for kvaliteten i lovtilblivelsen på vores ansvarsområde.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen min tilgang til dette her er alene statsministerens eget udsagn om, at kvaliteten skal forbedres. Deraf udleder jeg, at den ikke er god nok, og derfor vil jeg igen spørge helt konkret:

Det er justitsministeren, der er chef for Lovafdelingen, som efter reglerne skal have forslagene til gennemsyn. Hvordan vil justitsministeren forhindre en ny taxalov, en ny promillekørselsskandale, en ny gule plader-skandale, en ny emballageafgiftsskandale? Der må da være tænkt på noget i Justitsministeriet, inden statsministeren går ud og lover, at lovene vil blive bedre.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Selvfølger kan der ske fejl, men der er også ting, som bliver trukket frem som fejl, som alene skyldes politisk uenighed, og man skal passe på ikke i forhold til offentligheden at skabe det indtryk, at Folketinget ikke passer sit arbejde, at folketingsmedlemmerne ikke er grundige. Man skal lade være med at skyde politisk uenighed ind under sjusk og fejl.

Jeg er helt på det rene med fru Birthe Rønn Hornbechs interesse for lovtillblivelsen og kvaliteten, og jeg mistænker ikke fru Birthe Rønn Hornbech for alene at slå politisk plat på det her; det ville også ligge langt fra mine forventninger til fru Birthe Rønn Hornbech.

Det, jeg gerne vil sikre, er, at den del af lovtillblivelsen, som Justitsministeriet har med at gøre, er så god som overhovedet mulig. Vi oplever selv, at Lovafdelingen er et serviceorgan over for de øvrige ministerier, og det er også vores forventning, at de opfatter det sådan.

Vi vil selvfølgelig gerne løbende være i dialog med de andre ressortministerier på et så tidligt tidspunkt som muligt, så vi ved fælles hjælp kan sørge for, at de lovforslag, der efterfølgende forelægges Folketinget fra den samlede regering, har den optimale kvalitet.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes, det er stærkt betænkeligt, hvis ministeren bagatelliserer dette problem. Inden for de seneste måneder har vi jo set adskillige eksempler på lovsjusk fra regeringens side: taxaloven, gule plader-afgiften, emballageafgiften som det seneste; og der er såmænd flere på vej. Eksempel med, at man ikke må sælge øl og spiritus til unge under 15 år, tror jeg også vil give mange problemer. Det skaber retsusikkerhed i vort

samfund, og man kriminaliserer mange handlende på den måde her.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren om to helt konkrete ting: Agter justitsministeren at foretage sig noget som helst for at sikre, at loven om emballageafgift overholdes? Og spørgsmål nr. to: Hvordan vil justitsministeren have, at de handlende skal leve op til lovforslaget om, at man ikke må sælge øl og spiritus til unge under 15 år?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg bagatelliserer ikke noget. Jeg bagatelliserer heller ikke det spørgsmål, som fru Birthe Rønn Hornbech af et ærligt hjerte og af en ærlig interesse har rejst her i dag. Det gør jeg bestemt ikke. Men jeg vil sige, at man skal passe på, også af hensyn til respekten for dette parlament, at man ikke kommer til at skyde politisk uenighed ind under, at der er tale om lovsjusk.

Så drager hr. Svend Erik Hovmand et par konkrete eksempler frem; lad mig starte med det sidste, det, der knytter sig til sundhedsministerens lovforslag om, at der skal være en grænse for salg af øl og spiritus til unge under 15 år. Det tror jeg måske er et af eksemplerne mere på politisk uenighed end på, hvad det er, sundhedsministeren vil opnå her.

Sundhedsministeren og regeringen vil opnå det, at vi ikke kommer til at se, at den udvikling, der har været i, at unge mennesker, der indtager alkohol, desværre gør det, kan man se, i en tidligere alder og måske også i et større omfang, at det problem fortsat eskalerer. Vi er nødt til at tage den debat; vi er nødt til at tage det problem, vi har med de unges misbrug, alvorligt, også når det drejer sig om de helt unge under 15 år. Derfor ligger der i det lovforslag, som jo har en karakter af at have et signal, også den konsekvens, at hvis politiet i forbindelse med sin almindelige patruljering finder frem til, at der er forretninger, der bevidst forsætligt overtræder lovgivningen, er der selvfølgelig også sanktioner over for det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 2**Anne Bastrup (SF):**

Det drejer sig om brug af isolation. Spørgsmålet om brug af isolation har jo været på debatniveauet i de sidste 30 år. Vi kan nu forvente, at

Strafferetsplejerådet snart kommer med sin endelige rapport, men spørgsmålet er af en så principiel karakter, at jeg mener, vi allerede nu bør kunne forvente, at ministeren som justitsminister har en holdning til spørgsmålet.

Jeg vil derfor spørge ministeren, om han er enig i, at der foreligger en dokumenterbar risiko for psykiske lidelser, og om ministeren er enig i, at vi skal have en klar præcisering af ansvaret, således at ingen – hverken politi eller dommere – kan afvise, at de har et selvstændigt ansvar for, hvor mange der sidder isoleret, og hvor længe der sker isolation, og om ministeren er enig i, at der naturligvis må være en maksimal grænse for længden af den konkrete isolation, og at man måske bør ændre på vilkårene for isolation.

Det kunne handle om isolationsafdelinger eller andre former, der tager udgangspunkt i, at formålet med isolation i 1997 ikke er, at man skal sidde »på bekjendelse«.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tror, at de fleste af os, når man får tænkt det igennem, anerkender, at anvendelsen af isolation er nødvendig, og det synes jeg også lå i fru Anne Baastrups tilgang til det. Det, det drejer sig om, er at finde nogle former, hvorunder man kan lave isolationsanbringelser i danske arresthuse eller fængsler af hensyn til den efterforskning, som skal foretages over for en passeret grov kriminalitet.

Jeg er enig med fru Anne Baastrup i tilgangen, når det drejer sig om, at der er konsekvenser forbundet med isolation af mennesker. Det er der ofte, når den finder sted inden for kriminalforsorgens regi, og derfor er det et redskab, der skal anvendes med meget, meget stor omtanke også af vore domstole.

Det er baggrunden for, at regeringen har ønsket, at Straffelovrådet skulle se på det her område og komme med en betænkning om, hvordan vi kan indrette regelgrundlaget, så vi mindsker anvendelsen mest muligt.

Der kan ligge mange muligheder i det, som fru Anne Baastrup her beskrev i forhold til dommerens rolle og i forhold til selve domstolsprøvelsen af grundlaget for anklagemyndighedens påstande om isolation. Der kan også ligge ting i det, som fru Anne Baastrup var inde på, i forhold til speciel indretning af isolationsafdelinger inden for kriminalforsorgen. Det spørgsmål vil jeg vende tilbage til, når vi har fået den samlede redegørelse fra Straffelov-

rådet, og jeg vil så gerne drøfte det med Folketinget.

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg godt spørge – for ministeren gik lidt uden om den varme grød – er ministeren ikke enig i, at det er uacceptabelt, at det gennemsnitlige daglige belæg af isolationsfanger fra kriminalforsorgens arresthuse er steget med 14 pct. fra 1996 til 1997, og at vi stadig væk kan se sager, hvor der sidder mennesker i langt, langt længere tid end de to måneder, der er principet for den maksimale grænse? Er ministeren enig i, at det er uacceptabelt forhold, og uanset om Strafferetsplejerådet bliver enig i, at der skal være en lavere maksimal grænse eller ej, vil ministeren så alligevel arbejde for, at grænsen skal være lavere og reelt maksimal?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er bekendt med de opgørelser, som også fru Anne Baastrup her refererer til. Jeg tror, det hænger sammen med, at vi i den periode, som her beskrives, 1996-97, har haft et meget over gennemsnitligt antal fra rockermiljøet siddende i fængslerne.

I øjeblikket – og i den periode der her er tale om – har vi været oppe på at have 130 med tilknytning til rockermiljøet siddende i fængsler, mange af dem i varetægtsafdelingerne i de fire lukkede fængsler. Og som fru Anne Baastrup godt ved, er der i den kriminalitet, vi her taler om, som er udført af rockerne, ofte flere involveret, og det kræver af hensyn til efterforskningen, at man er nødt til at isolere dem.

Vi har været nødt til i disse tilfælde at placere dem – også dem, der var varetægtsfængslet – i de lukkede fængsler, fordi vi ikke kunne have dem til at sidde i arresthusene. Vi havde dem i første omgang fordelt på 35 arresthuse. Da de så begyndte at beskyde arresthusene med panserværnsraketter, var vi nødt til at samle dem i fire lukkede fængsler i specielt indrettede arrestafdelinger af hensyn til sikkerheden for de øvrige fanger, af hensyn til personalet.

Det har selvfølgelig givet en vækst i isolationsbehovet, fordi man ikke kunne have rockere fra det samme kompleks til at sidde og lave en koordination af deres forklaringer i retten.

Jeg er enig med fru Anne Baastrup – og det er jo vigtigt at holde fast i – at som udgangspunkt er isolationsanbringelser noget, man skal anvende med meget stor varsomhed, og det kan godt ske, at fru Anne Baastrup får ret i, at

konklusionen på det bliver, at der skal være en øvre grænse for længden, inden der skal være en egentlig domstolsprøvelse, hvis der er tale om, at anklagemyndigheden finder det nødvendigt at gå til domstolene igen.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil da godt i forlængelse af det spørge ministeren: Hvis man skiller hele rockerproblematikken ud af statistikkerne, vil ministeren så sikre, at vi får en statistik for varetægts- og isolationsfængsling, som vi kan være bekendt internationalt, for vi ligger jo meget højt? Det vil sige, at man ser på spørgsmålet i forhold til ministerens eget udsagn om, at det er et stort problem.

Det er udmærket at give den forklaring på, at det måske er gået helt galt, men det er jo ikke det, vi har haft som problem. Det har ikke været rockerne, som i forhold til vores brug af isolationsfængsel har været vores belastning internationalt. Jeg vil gerne have et klart tilsagn om, at man vil gøre noget ved det – også bortset fra at rense det for rockerstatistikken.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det tilsagn kan fru Margrete Auken få her. Jeg har givet det tidligere, nemlig i forbindelse med, at jeg tiltrådte, hvor det her var et område, som Straffelovrådet skulle komme med et udspil til. Det mener jeg fortsat, og jeg forventer, at det kommer inden for den nærmeste fremtid.

Jeg har også tilkendegivet over for offentligheden, at der er voldsomme problemer forbundet med meget lange isolationsanbringelser, hvor man godt kan se, at den, der er ramt af isolationen, kan få en oplevelse af, at det er en torturlignende sanktion, der bliver anvendt. Vi ved alle, at mennesket er et socialt væsen, og derfor er det en meget, meget indgribende sanktion at lave den totale isolation.

Jeg mener, at det er uomtvisteligt nødvendigt, men jeg mener til gengæld også, at man skal begrænse det mest muligt, og derfor ser jeg frem til at få Straffelovrådets betænkning og så drøfte det med Folketingets partier ud fra en målsætning om at komme længere ned – også i statistikken.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne vide om rettesnoren om, at hver sjette varetægtsfængslet sidder i isolation, også gælder for børn og unge. Det har ikke været

muligt at få antallet frem, og det har ikke været muligt at få en statistik over, hvor mange børn og unge der sidder i isolation. Jeg vil gerne vide, om Justitsministeriet vil sørge for, at vi får tallene, og om justitsministeren er enig i, at det er aldeles uacceptabelt at bruge denne sanktionsform over for netop børn og unge.

Justitsministeren (Frank Jensen):

I forbindelse med at Danmark tiltrådte FN's Børnekonvention, blev der i Folketingets Retsudvalg taget skridt til at sikre, at børn og unge skulle have nogle specielle anbringelsessteder i vore fængsler. Der blev indrettet specielle afdelinger i Søbysøgård Fængsel, et åbent fængsel på Fyn, og på Blegdamsvejens Fængsel under Københavns Fængsler.

Jeg har før valgets udskrivelse over for Folketingets Retsudvalg foreslået, at vi ser på det på ny, fordi konsekvenserne af, at man anbringer helt unge her, ikke har været ordentligt gennemtænkt. Det er helt unge, som vi desværre ikke har haft mulighed for at kunne anbringe i sikre sociale institutioner, fordi dér har de været, måske endda op til flere gange. De har også begået ny kriminalitet, og derfor ender nogle af dem desværre dér, hvor det eneste anbringelsessted, vi har haft og har, er et fængsel.

Jeg er, nu efter selv at have stiftet bekendtskab med de afdelinger, og også efter at jeg har set mere succesfulde aktiviteter inden for kriminalforsorgen, hvor man har haft unge til at være i arresthus eller åbent fængsel, hvor der har været et personale, der har kunnet give dem nogle nye normer, en ny adfærd, og hvor de har kunnet opleve, at de har kunnet gøre en positiv forskel, af den opfattelse, at det er den vej, jeg gerne vil gå, når Folketingets Retsudvalg har samlet sig om en holdning til det forslag, som jeg har lagt over i Retsudvalget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod på et tidligere svar, at ministeren erkender, at antallet af isolationsfængslinger og isolationsfængsling i for lang tid er uacceptabelt. Jeg vil så godt spørge ministeren, om ministeren ikke er enig i, at sådan har det altid været, og at det ikke er på grund af noget specielt omkring rockere. Danmark ligger under alle omstændigheder højt, og derfor vil jeg spørge om, hvad det er, der gør, at Danmark ligger så højt, og hvorfor man har accepteret, at vi ligger så højt i forhold til andre lande.

Er det, fordi de danske politimyndigheder er dårlige til at lave deres arbejde, er det, fordi vi har opbygget en tradition med, at det hører sig til? Er det ikke generelt – uanset alt det dér med rockere og sådan noget – helt uacceptabelt med de eksempler, vi har set hidtil? Og er det ikke bare et spørgsmål om tid, før der sker noget, fordi antallet skal ned, næsten uanset hvad der kommer af betænkninger?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har forholdt mig til den periode, som fru Anne Baastrup spurgte til, nemlig 1996-97-stigningen, som jeg mener klart kan begrundes i det meget over gennemsnitlige antal med tilknytning til rockermiljøet, som har siddet i varetægtsfængsling og dermed også ofte i isolation i de fire varetægtsafdelinger.

Som udgangspunkt er jeg enig med hr. Aage Frandsen. Vi skal længere ned, når vi renser for rockerkriminaliteten. Vi skal også længere ned i forhold til det niveau, som vi lå på, før vi fik den store nordiske rockerkrig i Danmark og i det øvrige Norden.

Der er mange, som i den retspolitiske debat i Danmark skaber det indtryk, at Danmark er et blødsødent land, og at vi ikke anvender indgribende sanktioner i retshåndhævelsen. Men dér har hr. Aage Frandsen ret, for vi er blandt de lande i Europa, i verden, der bruger frihedsberøvelse aller mest som sanktionsmiddel, og vi er blandt de lande, der isolationsanbringer mest.

Derfor er der god grund til den proces, som vi med et meget bredt flertal i Folketinget har sat i gang i forbindelse med indgåelse af finanslovforliget for i år, hvor vi ser på alternativer til anbringelse og ser på sanktionsmidler over for folk, der begår kriminalitet. Det er vi i gang med at forberede, sådan at Folketinget kan drøfte det i løbet af sommeren og det forhåbentlig kan indgå i det flerårige forlig, som regeringen ønsker sig om kriminalforsorgen i Danmark, et forlig, der skal indgås til efteråret i indeværende år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 3

Tom Behnke (FP):

Forholdet mellem forskellige gerninger og den straf, man idømmer for forskellige gerninger, er igennem længere tid blevet diskuteret meget.

Altså strafproportionerne, hvor der er et klart misforhold mellem den straf, man giver for personfarlige kriminelle handlinger, og den straf, man giver for berigelseskriminelle handlinger, og justitsministeren har flere gange været ude og tilkendegive, at der skal gøres noget ved det misforhold. Det kan ikke være rigtigt, at berigelseskriminalitet straffes langt hårdere end personfarlig kriminalitet.

Spørgsmålet er nu, hvor der er sammensat et nyt Folketing, om ministeren fortsat har den holdning, at der skal gøres noget ved den her problemstilling. Spørgsmålet er, hvad justitsministeren har tænkt sig at gøre rent konkret for at få rettet op på tingene, og hvornår vi kan forvente at se noget fra ministerens hånd.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som hr. Tom Behnke ved, så var det et område, som jeg allerede ved min tiltræden som justitsminister havde lejlighed til at gøre noget ved, nemlig i forbindelse med den samlede volds-handlingsplan, som regeringen fik vedtaget i Folketinget den 26. maj sidste år, hvor der foruden den meget store forebyggende og præventive indsats, som jo klart var det bærende i regeringens handlingsplan, også var nogle ændringer på sanktionsskalaen i forhold til den personfarlige kriminalitet. Der er sket en stramning i forhold til den grove vold. Der vil nu skulle sanktioneres gennem skærpede straffe ved domstolene, hvilket vi jo også har set har været udviklingen ved domstolene.

I forbindelse med den personfarlige kriminalitet har domstolene således taget til sig, at Folketinget flere gange gennem de seneste 10 år har interesseret sig for at få en ændring i deres praksis, når det drejer sig om sanktioner over for personfarlig kriminalitet. Den er slået igennem. Det viser de tal, som vi har fået fra domstolsområdet igennem de seneste måneder.

Så hr. Tom Behnke har ret i, at jeg stadigvæk har den opfattelse, at der skal være en bedre sammenhæng mellem vores sanktionsformer og de værdinormer, vi har i dag, som ikke er de samme, som dem vi havde i 1930, da straffeloven blev vedtaget.

Tom Behnke (FP):

Det foruroliger mig ganske alvorligt, at ministeren siger, at det er slået igennem, og siger, at ministeren har fået sin vilje, for så har ministerens ønsker ikke været særlig store.

Man kan f.eks. se i et Ritzau-telegram så nyt og frisk som fra den 13. marts, at tre mænd stjæler en bil, i øvrigt i forbindelse med at de slår et byrådsmedlem ned. Efter at de har slået vedkommende ned, så skal han også lige have et spark i skridtet. Senere smadrer de den stjalne bil, fortsætter i en anden stjålet bil, og da de bliver pågrebet af politiet, får den ene betjent et spark i ansigtet og får bl.a. ødelagt dele af munden. Den anden betjent får et slag i ryggen og på skulderen, og endelig lykkes det politiet at få dem pacificeret.

Disse tre voldsmand og biltyve fik fra fire til syv måneders fængsel. Det var alt, hvad man kunne nå op på dér, og det var for grove voldelige overfald på politifolk – ud over at de havde stjålet biler, ud over at de havde slået et byrådsmedlem ned. Hvis man sammenligner det med, hvad man får for berigelseskriminalitet, så er der et andet eksempel, hvor en person har kopieret nogle pengesedler og brugt 12 af dem. Det var hans gerning. Han har fået 2 år og 3 måneders fængsel for det.

Hvis det er sådan, at ministeren er tilfreds med, at forholdene skal være sådan i Danmark, så vil jeg gerne have, at ministeren her klart tilkendegiver, at det var ministerens ønske, og at ministeren er tilfreds med forholdene i dag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu står jeg i det dilemma, at jeg skal overveje, om jeg skal tilfredsstille fru Birthe Rønn Hornbechs krav om seriøsitet i lovtilblivelsen, eller om jeg skal tilfredsstille hr. Tom Behnkes ønske om, at jeg skal reagere her og nu på baggrund af enkeltsager, som hr. Tom Behnke kan trække frem.

Jeg tror, at vi alle kan trække enkeltsager frem, som vækker nogle harmløse følelser i os, når vi genfortæller dem, eller når vi læser op af avisoverskrifter. Det gør det naturligvis også i mig, når hr. Tom Behnke læser de beskrivelser op. Men det er jo også det, der er formålet med hr. Tom Behnkes virksomhed. Formålet er jo netop alene at antænde den følelse i os, og så bagefter efterlade os i det dér tomrum, som hedder, at der ikke bliver sanktioneret her, og at Danmark er et blødsødent land.

Statistikken – må jeg sige til hr. Tom Behnke – viser, at Danmark er blandt de lande, der bruger frihedsstraffen, fængselsstraffen, allermest, og vi har kunnet set, at når det drejer sig om en personfarlig kriminalitet, som hr. Tom Behnke interesserer sig for, så er der en stigning i

anvendelsen af frihedsstraf over for voldskriminalitet.

Det har været regeringens mål. Det er slået igennem. Og så vil jeg gerne fortsat leve op til ønsket om stor seriøsitet i lovtilblivelsen og ikke blot med hovsaløsninger løse de strafferetlige problemer i vort samfund.

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg godt spørge justitsministeren, for vi har jo haft sagen oppe undervejs i de forskellige straffelovsændringer, som justitsministeren og forgængeren har lagt navn til, om det ikke ville være en god idé, hvis vi bad Straffelovrådet om at gennemgå straffeloven for at se, om der er bestemmelser, der skal udgå, eller bestemmelser, der trænger til en modernisering, således at straffelovsområdet systematisk blev gennemgået med henblik på at få en ordentlig sammenhængende straffelov, som også lever op til, at vi er i 1998.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er jo et spørgsmål, som det ville være nemt og belejligt bare at sige ja til. Men man skal hele tiden tænke på, hvad der ville ske, hvis det var sådan, at vi svarede ja og sagde til Straffelovrådet: Nu tager I hele straffeloven på én gang, og så går I den igennem fra a til z. Så tror jeg ikke, at vi kommer til at høre fra Straffelovrådet før i år 2010.

Norge har gjort det. Det tog dem 17 år. Andre lande har taget de dér processer, hvor de har nedsat en kommission og har lagt hele straffeloven og strafferetsplejen over i denne kommission, og så har politikerne måttet holde sig i ro i 15-17 år. Det tror jeg ikke er godt.

Den måde, vi har tilrettelagt det på i Danmark, er jo, at den straffelov, vi har – som godt nok blev vedtaget i 1930 og trådte i kraft i 1933 – er ændret, jeg tror en 50-60 gange siden det tidspunkt, så det er ikke den samme straffelov, vi har i dag. Der var på det område, som jeg var inde på i besvarelse af det tidligere spørgsmål, et misforhold mellem de sanktioner, der blev anvendt over for den meget grove voldskriminalitet – den personfarlige kriminalitet – og så berigelseskriminaliteten. Det har vi rettet op på, ligesom Folketinget jo har rettet op på en lang række misforhold i den eksisterende straffelov.

Mit håb er, at vi fortsat kan tage store bidder af straffeloven og revidere den stykke for stykke.

Margrete Auken (SF):

Ministeren kan jo nu høre, at det her begynder: Nu skal vi bare have strengere straffe, og vi skal have mere fængsel. Men det tilfredsstillende jo i hvert tilfælde ikke hr. Tom Behnke og konsorter. Der vil altid blive forlangt mere, selv om vi kan lægge statistikker frem, som viser, at vi – som ministeren også sagde – nok er et af de lande, der fængsler flest. Vi har ikke de længste fængselsstraffe, men vi fængsler flest.

Jeg vil gerne spørge: Hvis vi nu skulle tage voldsproblemet alvorligt – altså ikke os selv og vores egen patos – hvornår vil ministeren så komme med et mere gennemgribende udspil til alternativer? Vi ved godt, at de ligger der nu, men vi vil godt se dem forholdsvis snart, for denne debat kommer jo til at køre i meget lang tid, og den bliver ikke tilfredsstillende ved, at ministeren siger, at det er lykkedes os at få flere fængselsstraffe.

Jeg mener: I Norge bruger man samfundstjeneste 20 gange så meget, som vi gør. Det er jo ikke det dér kratteri, som vi hidtil har set, vi skal have. Vi skal have noget, der virkelig kan hjælpe på voldskriminaliteten og ikke kun på hr. Tom Behnkes image.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan fortælle fru Auken, at en lang række nye initiativer nu er på vej til at blive realiseret.

Offerrådgivningen, som vi havde med i vores handlingsplan, er Rigspolitiet nu klar med. Der er etableret et sekretariat hos rigspolitiembedet, og der vil gå cirkulærer ud til politikredsene her i den nærmeste fremtid, og derefter skal sekretariatet ud i samtlige 54 politikredse og starte rådgivning op for ofre – forhåbentlig i samarbejde med en række kommuner.

Dernæst har Trafikrådet jo kørt et forsøg med at anvende konfliktrådsmodellen, som desværre ikke i omfang var nogen stor succes, men hvor der i de enkelte sager, der blev ført, var positive resultater. Her har Det Kriminalpræventive Råd nu søsat projektet. Der er ansat det personale, der nu skal stå for konfliktrådsinstitutionen i et geografisk større område i Danmark, og der er betydelig flere typer af kriminalitet, der kan forelægges for konfliktrådsinstitutionen. Det er på vej til at blive realiseret.

Så har vi sat et arbejde i gang for at forberede os til de forhandlinger, som vi skal have med de af Folketingets partier, der stod bag det løfte, som vi gav i forbindelse med finansloven med hensyn til Kriminalforsorgens økonomi for

indeværende år. Vi er i gang med at forberede analyser af et alternativ til fængselsstraf, nemlig den elektroniske hjemmeafsoning. Vi er i gang med at undersøge weekendfængsler. Vi er i gang med at se resultaterne af de initiativer, vi har taget med hensyn til at anvende samfundstjeneste i videre omfang, hvor der heldigvis også er en opadgående kurve.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 4**Pernille Frahm (SF):**

Jeg skal simpelt hen spørge, om man skal være journalist på Politiken for at få svar fra Justitsministeriet på sine spørgsmål.

I dag har jeg læst på forsiden af Politiken, at dagbladet er i besiddelse af det notat om slette-regler i strafferegistret, som Retsudvalget har bedt om at få og bedt om at få ministerens kommentar til. Jeg kan også læse, at justitsministeren i går har nedsat en gruppe, der skal kigge på disse slette-regler. Jeg vil minde justitsministeren om, at det er et område, som Retsudvalget har bedt om at få besvaret spørgsmål om så tidligt som den 11. februar og den 17. februar.

Jeg vil gerne spørge, om man virkelig skal være journalist for at få ministeriet i sving.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nej, det skal man bestemt ikke, og svarene til Folketingets Retsudvalg er enten på vej over, eller også kommer de over i løbet af dagen.

I forbindelse med den nu afsluttede valgkamp kom det for første gang frem over for mig, at Folketingets medlemmer ikke længere havde adgang til at se det regelgrundlag, som er gældende for politiets registre. Det har tidligere stået til rådighed for Folketingets medlemmer i Folketingets bibliotek.

Det var nyt for mig, at det ikke længere var tilfældet. Derfor blev oplysningerne straks dagen efter bragt over, sådan at de er til rådighed for Folketingets medlemmer, også den del af grundlaget for politiets registreringer, der i øvrigt er fortrolige i forhold til offentligheden.

Dernæst har jeg på baggrund af konkrete sager, som har været fremme også for ganske nylig, kunnet se nødvendigheden af, at politiet fik set sit edb-system igennem, både når det drejer sig om reglerne for automatisk sletning af

oplysninger i politiets registre og reglerne for den manuelle sletning. Jeg mener klart, at der skal ske en opstramning i forhold til, hvor lang tid folk kan stå i registret for en handling, som de har begået for mange år siden.

Jeg har den tilgang, og det er i øvrigt en opfattelse, som rigspolitechefen deler med mig, at det er nødvendigt at se hele regelgrundlaget igennem, og derfor har jeg efter aftale med rigspolitechefen besluttet, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, der meget hurtigt skal prøve at komme med et udspil til et nyt grundlag for sletning bl.a. også i politiets registre.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil spørge om, hvad justitsministeren vil gøre, for at man fremover får besvaret spørgsmål stillet til justitsministeren af justitsministeren og ikke af dagbladet Politiken.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi besvarer de spørgsmål, der bliver rejst herinde, og vi forsøger også at gøre det inden for de meget korte frister, der er i Folketinget, når det drejer sig om § 20-spørgsmål, og udvalgs-spørgsmål besvarer vi selvfølgelig også inden for de ressourcer, vi nu en gang har til rådighed.

Jeg kan oplyse over for Folketinget, at vi i sidste samling besvarede over 1.000 spørgsmål fra Justitsministeriets side. Der er arbejds-mæssigt sket en voldsom belastning med hensyn til besvarelsen af spørgsmål. Vi gør det gerne, og vi gør det så udførligt, som vi overhovedet kan, men nogle gange er vi nødt til at hente bidrag udefra for at give et ordentligt, fyldestgørende svar til Folketinget.

Det har vi måttet gøre i dette tilfælde, hvor vi skulle indhente bidrag fra Rigspolitiet. Baggrunden for, at sagen er kommet frem til offentligheden, før svaret er blevet oversendt til Folketinget, er jo, at når man overfører noget fra én myndighed til en anden myndighed, i dette tilfælde fra Rigspolitechefen til Justitsministeriet, kan man fra pressens side begære aktindsigt.

Jeg ved ikke, om det er sket i det konkrete tilfælde, men det er nogle gange det, der sker, når vi ikke først når at få svaret overført til Folketinget. Det skal jeg beklage, men straks vi er bekendt med det, sørger vi for at overføre disse oplysninger til Folketinget, og det vil også ske i dette tilfælde.

Margrete Auken (SF):

Nu var det altså nogle spørgsmål, som jeg stillede før valget, vil jeg lige sige til justitsministeren. De gik af sted, umiddelbart efter at de havde stået i den kronik, som Preben Wilhjelm skrev. Det var simpelt hen de spørgsmål, og det er bare underligt, at vi ikke får svar på anden måde.

Det kan godt være, at ministeren denne gang er så heldig, at han kan henvise til offentlig-hedsloven. Det ville jo være smukt. Det er ikke sikkert, at det er det, der er grunden, og jeg synes også, det er noget smø, at vi ikke har fået svaret før.

Jeg har et spørgsmål til ministeren, for der er nemlig også en anden side af denne sag. Ud over at jeg håber, vi får nogle bedre regler, synes jeg også, vi skal have en opstramning for at sikre, at reglerne bliver fulgt, og så vil jeg godt spørge: Hvordan sikrer man efterforskningen, hvis reglerne ikke bliver fulgt f.eks. i den sag med Per Stig Møllers ældgamle dom? Her stopper man simpelt hen efterforskningen og siger, at det kan vi ikke gøre noget ved, for der var altså åbenbart en eller anden, der havde sjusket med en pc.

Hvorfor får den, der har sjusket, ikke – i hvert fald i første omgang – sådan en på snotten, og derefter finder man så ud af, hvad det er, der er sket? Hvis det havde været andre, havde man jo sikret en efterforskning. Så havde man jo ikke bare stoppet den med et beklagen-de skuldertræk for en så alvorlig forseelse. Vi kan ikke engang få adgang til reglerne, og når så oven i købet reglerne brydes, efterforsker man det ikke.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Auken, at det ikke er korrekt, at der ikke har fundet en efterforskning sted i den pågældende sag, hvor der har været et svigt i forhold til, at der er sluppet oplysninger ud fra politiet, som ikke burde slippe ud, om et medlem her i Tingets tidligere registrerede overtrædelse af dansk lovgivning.

Der er efterforsket, sagen har været undersøgt til bunds hos statsadvokaten. I dette tilfælde er der sket det, som jeg tror, fru Auken også godt ved, at man ikke har været påpasselig med anvendelsen af de password, som skal bruges. Jeg tror, vi alle sammen kender det fra vores egen brug af computere, at det ikke er hver gang, vi går fra den, at vi husket at logge ud,

for så skal man jo bruge kræfter på at logge ind igen, når man kommer tilbage på kontoret.

Men i dette tilfælde er det fuldstændig uomtvisteligt, at man skal være meget påpasselig med sit password. Det skal også indskræpes, at der ikke må være mulighed for at anvende fælles password, sådan at der kan være en ansvarsfraskrivning. I dette tilfælde har man haft et fælles password. Det er nødvendigt med individuelle password, så man efterfølgende kan se på logningen – i Danmark har vi jo et hundrede procents logning på politiets system – hvem det er, der ikke har levet op til sit ansvar.

Tom Behnke (FP):

Jeg har to spørgsmål. Jeg håber, ministeren kan nå at svare på dem begge.

Det ene er, at jeg ikke helt fik fat i det, ministeren sagde om, at MF'erne har kunnet se reglerne for registrene på biblioteket indtil i forbindelse med valget, hvor papirerne skulle være blevet gemt væk, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe det. For et halvt år siden, da jeg bad om at se papirerne, var jeg nødt til at møde op i Justitsministeriet for at se dem, for man kunne ganske enkelt ikke se dem andre steder, så det vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe.

Det andet er, at jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren, om det ikke ville være rimeligt, at informationerne slettes i de tilfælde, hvor man bliver frikendt ved domstolene, for det sker jo heller ikke i dag. Hvis man er blevet dømt, er det derimod et historisk faktum, og om informationerne ligger på papir eller på edb, er vel for så vidt ligegyldigt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Tom Behnke rejser det spørgsmål, for det giver mig anledning til at rette en åbenbar misforståelse. Jeg sagde ikke, at disse oplysninger var blevet flyttet fra Folketingets bibliotek i forbindelse med valget, men det var først i forbindelse med valgets udskrivelse eller under valgkampen, at jeg fik den oplysning, at de ikke længere stod på biblioteket. Jeg ved ikke, i hvor lang tid de ikke har stået der, det er der ingen af os, der ved, men nu er de tilbage på biblioteket.

Jeg vidste ikke, at hr. Tom Behnke på et tidspunkt havde været ovre og stifte bekendtskab med disse oplysninger i Justitsministeriet, men jeg er da glad for, at vi har udvist den service. Ingen i ministeriet var klar over, at oplysning-

erne ikke længere var til rådighed i Folketingets bibliotek. Men nu er de der, og nu skal de så revideres i den arbejdsgruppe, der er nedsat, og jeg skal nok sørge for, at når de er revideret, kommer der et nyt eksemplar i Folketingets bibliotek. Jeg skal sørge for, at det bliver noteret ned nu, at vi straks skal bringe oplysningerne over i Folketingets bibliotek, hvis nogle af dem ikke skal være offentligt tilgængelige for alle, men nødvendigvis skal være det for Folketingets medlemmer.

Så skal jeg sige om sletningsreglerne, at jeg meget nødig vil gå ind i en mere principiel debat om sletning på nuværende tidspunkt. Jeg er selv i en fase, hvor jeg overvejer, hvad der er krænkende i, at man er registreret med nogle helt banale oplysninger i et register. Det kan de være i det tilfælde, som hr. Tom Behnke her er inde på, og det kan de også være, hvis man har et dna-register.

Jeg vil gerne have lejlighed til at tænke det her ordentligt igennem og vende tilbage til Folketinget med en samlet løsning på disse registreringer, en løsning, som også knytter sig til politiets behov for at få et nyt dna-register.

Hermed sluttede spørgsmålet.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 36

1) Til statsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Deler statsministeren stadigvæk det synspunkt, statsministeren gav udtryk for i valgkampen, hvor statsministeren i DR tv garanterede, at ikke én lejer i Danmark skulle frygte huslejestigninger?«

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne lige have lov at begrunde spørgsmålet. Det er jo stillet på baggrund af det brandudsalg af valglofter, som vi oplever, der har været, sådan at man kan forudse, at man vil løbe tør for valglofter at løbe fra, når vi nærmer os sommerferien, hvis vi ikke sætter bremsen hårdt og grundigt i nu. Det håber jeg så sandelig, at vi kan, og det spørgsmål, jeg stiller til statsministeren, kan i virkeligheden besvares meget enkelt med et ja eller et nej. Derfor vil jeg nu overlade ordet til statsministeren for en ganske kort bemærkning.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Ja.

Pernille Frahm (SF):

Det skal altså forstås på den måde, at alle de rygter om eventuelle lejeforhøjelser, der nu blafrer i vinden, også hvad angår særlig udsøgte boliger og i den dur, er ren snak for galleriet. Der er intet i det. Vi kan ikke forvente nogen som helst form for lejestigning. Jeg vil minde statsministeren om, at løftet, som han afgav i valgkampen, var til alle Danmarks lejere.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu skal vi jo heller ikke blive mere hellige, end godt er. Det var ikke en kritik af kirkeministeren, men mere et udtryk for, at SF jo også selv undervejs igennem årene har været med til at foretage nogle fornuftige justeringer, som på ingen måde er tænkt som justeringer, der overhovedet har noget at gøre med almindelige familier i Danmark.

Lad mig prøve at begrunde med lidt flere ord, hvad det egentlig er, der er sat i gang. Regeringen vil til efteråret fremsætte forslag om en modernisering af lejelovgivningen bl.a. på baggrund af Lejelovskommissionens betænkning. Men det, der ligger os på sinde, er noget helt andet.

For det første er det mig meget afgørende at garantere, at regeringen ikke vil medvirke til at indføre Lejelovskommissionens forslag om fri husleje. Den omkostningsbestemte husleje er her, og den bliver her. Jeg vil i øvrigt henvise til bolig- og byministerens besvarelse af spørgsmålene umiddelbart herefter, men særligt vil jeg måske henlede opmærksomheden på de principper, som vi fra regeringens side ønsker at bygge på i en ny lejelov. Den nuværende trænger til at blive skrevet sammen, den trænger til at blive ajourført.

De principper, som vi især lægger vægt på, er noget helt andet: for det første en forenkling, for det andet en stærkere lejerbeskyttelse, og for det tredje en forstærket indsats mod boligspekulation. Lovforslaget, som regeringen sigter mod at fremsætte til efteråret, vil indeholde krav om huslejenævn i alle kommuner og elementer, der kan sikre en bedre vedligeholdelse af de private udlejningsboliger.

Pernille Frahm (SF):

Jeg spørger også, fordi man i regeringsgrundlaget kan se, at man vil tage fat på en justering,

sådan at man får en bedre overensstemmelse mellem pris og kvalitet. Det kan jo være en meget klog ting at få, medmindre det betyder, at en masse mennesker skal til at betale noget mere i leje.

På forsiden af Berlingske Tidende kan man i dag se nogle andre planer om at lempe på lejeværdien, og et andet sted i regeringsgrundlaget kan man se, at man vil fastholde balancen mellem de forskellige boformer. Alle de ting lugter jo lidt af, at man alligevel har nogle planer i baghånden. Jeg vil spørge, om det, vi kan læse i øjeblikket, skal forstås som en ren aprilsnar.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren sagde, og jeg tror, jeg citerer korrekt: Den omkostningsbestemte husleje er her, og den bliver her. Det er jeg meget glad for, at statsministeren sagde.

Jeg vil blot spørge statsministeren, om det kan uddybes på den måde, at det, der er regeringens melding, er, at for alle de lejemaal og også i alle de tilfælde af genudlejning, hvor den omkostningsbestemte husleje gælder i dag, vil den også fortsat gøre det i fremtiden. Jeg vil spørge, om det er det, der ligger i statsministerens garanti. Hvis det er tilfældet, er det jo stærkt opmuntrende.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Dér, hvor jeg kan opmuntre, gør jeg det gerne, så derfor kan jeg bekræfte, at sådan er det, og det har jeg også forstået på bolig- og byministeren.

Til det første spørgsmål om aprilsnar: Jeg håber ikke, at den pågældende avis bliver fornærmet, men jeg vil egentlig mene, at det er en rigtig god betegnelse for den historie, der er tale om. Det er klart, at lejeværdien selvfølgelig ikke har noget med husleje at gøre, men det ved jeg, at spørgeren er helt opmærksom på.

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstod på statsministeren, at det, man vil gøre, hovedsagelig er udtænkt for at skabe bedre forhold for lejerne. Det synes vi er en smuk bestræbelse.

Må jeg spørge statsministeren: Overrasker reaktionerne så ikke? De foreløbige reaktioner har været, at udlejerne slet ikke har kunnet skjule deres begejstring. De foreløbige reaktioner har været, at udlejerne slet ikke har kunnet skjule deres begejstring. De har været begejstrede for teksten i regeringsgrundlaget, og specielt

bolig- og byministerens senere udmeldinger har virkelig begejstret udlejerne, hvorimod en traditionel allieret – også med regeringspartierne – LLO, altså Lejernes Landsorganisation, advarer imod det. Overrasker det ikke, hvis det er så entydigt, at det er til lejernes fordel? Udlejerne ser det helt oplagt som deres fordel. Er det dem, der er galt afmarcheret?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg er meget overrasket over reaktionsmønstret!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 41

2) Til bolig- og byministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Hvilke undersøgelser ligger til grund for ministerens vurdering af, at det drejer sig om 2 pct. af boligerne, der er for billige i forhold til kvaliteten?«

Pernille Frahm (SF):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af de rygter, der har været om, at man ville lade dele af boligmassen blive omfattet af en ordning, hvorefter man kunne lave en huslejestigning ved nyudlejning, altså når lejemålet ophørte og en ny lejer rykkede ind.

Der har svævet en del tal gennem luften. I debatten forleden hørte vi, at det var omkring 5 pct., dvs. 25.000 lejere, der ville blive berørt, og ministeren har selv været ude med et slag på tasken på omkring 2 pct., dvs. at omkring 10.000 lejere vil blive berørt. For at få rigtig klarhed over, hvad det egentlig går ud på, vil vi gerne høre lidt om, hvad er det for nogle undersøgelser, der kommer til at ligge til grund for en eventuel beslutning af denne karakter.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Det er sådan, at Lejelovskommissionens betænkning indeholder en meget udførlig behandling af forholdet mellem pris og kvalitet i det private udlejningsbyggeri.

Min vurdering, som har været en rent foreløbig vurdering, bygger bl.a. på den redegørelse, Lejelovskommissionen er kommet med, og her tales der om, at når talen er om lejligheder af helt ekstraordinær høj kvalitet og med en ganske særlig lav leje, kan man ved genudlejning

vurdere, hvorvidt der skal være en bedre balance. Men man taler om en meget begrænset del af lejelovsmassen.

Jeg har fået foretaget et helt foreløbigt skøn over, hvor mange boliger der potentielt vil blive omfattet af ordningen, og skønnet afspejler, at dér, hvor kvalitetskravene er høje eller vil være høje, er det forholdsvis få boliger, det vil komme til at dreje sig om, og det foreløbige skøn er et par procent af den samlede lejelovsmasse. Men det er som sagt foreløbige vurderinger, der bygger på Lejelovskommissionens betænkning.

Pernille Frahm (SF):

Når spørgsmålet er så vigtigt, skyldes det, at i det omfang vi ikke kan slippe for et forslag af denne art, ønsker vi i hvert fald at begrænse skaden mest muligt.

Vi arbejder med nogle luftige begreber som høj kvalitet. Nogle ting kan man selvfølgelig måle, men sådan noget som skønhedsværdi og herlighedsværdi er ganske vanskeligt at præcisere, og derfor kunne jeg godt tænke mig, at man prøvede at komme lidt mere præcist ind på, hvad er det, man måler, når man fastsætter den høje værdi.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er måske mig, der bliver en lille smule forvirret, men jeg hørte statsministeren sige for et øjeblik siden, at den omkostningsbestemte husleje er her, og den bliver her, og der vil ikke blive rokket ved princippet om den omkostningsbestemte husleje i alle de tilfælde, hvor den gælder i dag, heller ikke i de tilfælde, hvor det handler om genudlejning. Derfor vil jeg bare bede ministeren bekræfte det, statsministeren sagde: at det altså også gælder for de par procent af lejlighederne, vi her taler om. Her vil der heller ikke blive rokket ved den omkostningsbestemte husleje.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan klart bekræfte, at der ikke er tale om, at der bliver ændret ved den omkostningsbestemte leje.

Det, der har været årsag til hele diskussionen, er nogle bemærkninger, som kan henføres til Lejelovskommissionens betænkning. Betænkningen bliver taget op til overvejelse og skal drøftes, og det vil formentlig tage nogle måneder, før det fører frem til nogle præcise svar, som jeg kan give fru Pernille Frahm. Derfor kan jeg ikke give nogen konkrete svar her, men jeg

vil i hvert fald godt for det første slå fast, at der er tale om, at principperne om den omkostningsbestemte husleje dækker hele det private boligmarked, og dér kommer der ikke nogen ændringer – i hvert fald ikke med regeringens gode vilje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 42

3) Til bolig- og byministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Hvor mange procent af de private lejemål anser ministeren for at være for dyre i forhold til kvaliteten?«

Pernille Frahm (SF):

Valgløfterne gik jo ikke ud på det modsatte, altså at man ville sænke huslejen. Men når man nu arbejder med sådan et projekt om, at lejlighedens værdi og huslejen skal hænge nogenlunde sammen, kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren har nogle tilsvarende tanker eller gør sig nogle tilsvarende overvejelser om de lejemål, hvor lejen ligger højt i forhold til den reelle værdi.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Det er sådan, at ifølge gældende regler kan udlejer i visse tilfælde fastsætte lejen til et beløb, der er højere end den omkostningsbestemte leje. Det er blevet muligt, fordi der for 2 år siden trådte en ordning i kraft – i øvrigt en ordning, der blev vedtaget med regeringspartierne, Enhedslistens og SF's stemmer – og den ordning går ud på, at hvis man skaber forbedringer, der svarer til 1.500 kr. pr. m² eller til 170.000 kr. i alt, er det muligt at afgrænse og forhøje huslejen.

Men det, der kan være tale om – og det synes jeg vi skal drøfte uden i øvrigt at ændre på principperne om den omkostningsbestemte husleje – er, om den ordning, vi lavede i fællesskab for 2-3 år siden, kan gøres bedre, forstået på den måde, at man måske ikke alene skal forholde sig til, om det er en investering af en bestemt størrelse, men at lejlighedens samlede kvalitet også skal være af en sådan størrelsesorden, at vi kan være sikre på, at den ordning, som jeg har indtryk af at man er nogenlunde tilfreds med, kan komme til at fungere endnu bedre. Det er alene det, diskussionen går på,

ikke at ændre de grundlæggende principper om den omkostningsbestemte husleje.

Pernille Frahm (SF):

Jeg er lidt i tvivl om, hvad ministeren egentlig svarer. Mener ministeren, at der findes nogle lejligheder, der er for dyre i forhold til kvaliteten, og i så fald: Hvor mange drejer det sig om?

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan ikke sige noget om, hvor mange det drejer sig om; men hvis vi skal forbedre den ordning, som altså har eksisteret i 2 år, er det for mig at se helt givet, at der er nogle lejligheder, hvor man set i forhold til de kvalitetskrav, vi måske som politikere kan blive enige om at sætte, betaler en for høj husleje. Men hvor mange det er, kan jeg ikke sige; diskussionen om kvalitetskravene ligger jo foran os, og den ser jeg i øvrigt frem til.

Men både principielt og konkret ja til, at der i nogle situationer vil blive tale om en huslejenedsættelse. Hvis man betaler for meget for en dårlig bolig og vi sætter nogle kvalitetskrav, bliver konklusionen jo, at der er nogle huslejer, der skal sættes ned.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 43

4) Til bolig- og byministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Hvilke initiativer har regeringen påtænkt for at nedbringe huslejen i de lejemål i den private sektor, som ministeren anser for at være for dyre i forhold til kvaliteten?«

Pernille Frahm (SF):

Bare ganske kort: Det har ligesom været den anden side af sagen, der har været fremme, og jeg vil spørge, om der kommer et tilsvarende initiativ i den anden ende af sektoren. Jeg kom vist før, og det beklager jeg, til at bytte om på de to spørgsmål, og det skabte lidt forvirring. Men jeg vil gerne spørge, om der kommer sådanne initiativer.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Ja, jeg kan i hvert fald henvise til den skriftlige åbningstale fra oktober 1997, hvor der i beskrivelsen af lovforslagene jo tales om, at vi i denne folketingssamling har nogle overvejelser. Men

vi har altså ikke nået noget. Der har været nogle drøftelser og nogle diskussioner, men det bliver først i næste folketingssamling.

Jeg vil i hvert fald godt give håndslag på, at for det første sker der ikke noget med den omkostningsbestemte husleje, og for det andet skal der fortsat være huslejenævn. Set fra regeringens synsvinkel skulle der gerne være huslejenævn i alle kommuner, for de bliver linjevogtere, hvis vi laver en ordning, som sikrer, at der sker et generelt kvalitetsløft i den private lejeboligmasse.

Jeg synes faktisk, det kunne være en fornuftig måde at give landets lejere et håndslag på, at der er ikke nogen grund til frygt. Der er faktisk grund til at glæde sig, fordi vi vil sikre, at der er nogle linjevogtere, nogle domstole, der også skal kunne vurdere, om kvaliteten står i forhold til huslejen. Det tror jeg faktisk kan give en meget bedre retsstilling for landets lejere, og det vil jeg i hvert fald glæde mig til at diskutere, også med spørgerens parti.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 44

5) Til bolig- og byministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren garantere, at regeringen ikke vil gennemføre en ændring af lejelovgivningens regler om huslejeafstøtelse sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti og uden om Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten?«

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren var for et øjeblik siden inde på, at det, vi snakker om, skulle være en forbedring af den ordning, som regeringen, SF og Enhedslisten aftalte i 1996, og det er derfor, jeg stiller dette spørgsmål. Jeg går nemlig ud fra, at hvis der skal ske ændringer af det, der blev aftalt i 1996, vil regeringen ikke gøre det ved at gå til Venstre og De Konservative, men vil naturligvis gøre det ved at gå til aftalepartnere, altså SF og Enhedslisten.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Det vil jo altid være sådan, at en regering, der fremsætter lovforslag, vil søge det bredest mulige flertal, og så vil tiden jo vise, om det kan lade sig gøre. Men det er selvfølgelig klart, at

det vil være naturligt, at de partier, som har været med til at føre ordningen igennem og gerne vil gøre den bedre, også involveres, og det er altså både Enhedslisten og SF.

Jeg mener ikke, det er uoverskuelige problemer, vi kan løbe ind i, al den stund vi jo for det første meget gerne vil have en effektiv huslejeregulering. Vi vil gerne bevare den omkostningsbestemte husleje, og vi vil gerne forenkle reglerne, og det er der sandt for dyden brug for. Nu er jeg jo ny minister på området, men jeg vil da sige, at de er lige ved at slå arbejdsløshedsforsikringsloven med flere længder i retning af indiviklethed, så der kan være meget god grund til at forenkle reglerne.

Jeg synes også, det er vigtigt med en stærkere lejerbeskyttelse, lige så vel som det er vigtigt med en forstærket indsats over for boligspekulation. Og de partier, der gerne vil være med til at bakke de synspunkter op, er hjertelig velkomne til at gøre det.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og uddybe spørgsmålet lidt.

Vi havde jo den debat i sidste uge, som fremkom på baggrund af, at det så ud, som om regeringen ville gennemhulle princippet om den omkostningsbestemte husleje, og det har statsministeren og bolig- og byministeren så dementeret i dag. Men på baggrund af det forløb, vi så i valgkampen, og på baggrund af den kendsgerning, at den nuværende ordning blev aftalt mellem regeringen og SF og Enhedslisten i 1996, ville det efter min opfattelse være overordentlig uheldigt, hvis regeringen gik ud og lavede en ny lov sammen med Venstre og De Konservative.

Jeg opfatter det sådan – jeg håber, jeg har forstået det rigtigt, og det vil jeg gerne spørge om – at hvis regeringen fremsætter et forslag til efteråret, hvad ministeren jo har bebudet, vil man indbyde SF og Enhedslisten som de aftalepartnere, man allerede har en aftale med fra 1996, til forhandlinger om, hvordan det eventuelt kan gennemføres.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Som jeg sagde før, sigter regeringen, som er en samarbejdsregering, mod det bredest mulige flertal, og så er det jo et spørgsmål om, hvor mange partier der gerne vil være med til at bakke de principper, jeg omtalte før, op.

Det er naturligt, at når man ændrer en ordning, der er vedtaget med et snævert flertal her i Folketinget, vil det være indlysende klart, at man orienterer sig og også drøfter sagen med de partier, der har ført den ordning igennem, som nu skal gøres bedre. Men vores ønske er naturligvis, at også de øvrige fremførte synspunkter kan være så fornuftige, at vi også kan invitere både Venstre og De Konservative og andre partier, f.eks. Centrum-Demokraterne, med til møde og beslutningstagen. Jeg tror, denne lovgivning har godt af et bredt flertal, men nu må vi se. Det er i hvert fald for tidligt at forudskikke, hvad der sker i næste folketings-samling.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, ministeren kom til at tale sig lidt varm på det tema, der hedder det bredest mulige flertal. Der er vel to overvejelser, der står over for hinanden også for ministeren. Den ene hedder det bredest mulige flertal, den anden hedder det bedst mulige resultat. Hvis nu de to ting er i konflikt med regeringens målsætning, nemlig om lejerbeskyttelse, om at fastholde det omkostningsbestemte princip og om at undgå boligspekulation, som jeg tror ministeren formulerede det, er det jo en kendt sag, at højre side af salen går ind for fri huslejefastsættelse, begrænset lejerbeskyttelse og fri ret til boligspekulation.

Jeg vil spørge ministeren: Tror ministeren, det er mest sandsynligt, at det ender med noget med det bredest mulige flertal, eller at det ender med noget med det bedst mulige resultat?

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret.

Hvis man nu skal gennemføre f.eks. principper om, at huslejen kan nedsættes for lejligheder, der har for dårlig en kvalitet, om en generel bedre lejerbeskyttelse, huslejenævn i alle kommuner og en fastholdelse af princippet om den omkostningsbestemte husleje, er det vel indlysende for enhver, at så er det ikke med Venstre og De Konservative, at noget sådant kan gennemføres, men kun sammen med SF og Enhedslisten.

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Nu er vi jo i en tid, hvor det er forår, og det er oven i købet 1. april i dag, hvor man kan være fristet til at gætte gåder, klippe gækkebreve,

skrive gækkebreve og sådan noget. Det kan godt være meget morsomt og muntert, men jeg synes i virkeligheden, at sagen er for alvorlig til det, så jeg vil henholde mig til det, jeg har sagt om, hvad det er, vi lægger vægt på i regeringen, og det er altså at få forstærket indsatsen imod boligspekulation, det er at sikre huslejenævn i alle kommuner, det er at sikre den omkostningsbestemte husleje, og det er at forsøge at forbedre den ordning, vi har lavet for 2 år siden. Den kan godt gøres bedre, og det skal vi gå efter. Hvor mange partier, der så gerne vil være med til de principper, vil kun tiden vise.

Aase D. Madsen (DF):

I forbindelse med de forhandlinger, regeringen eventuelt skal have med Venstre og Det Konservative Folkeparti, mener ministeren så, at den omkostningsbestemte leje er dækkende for det vedligeholdelsesbehov, der findes i den ældre boligmasse?

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Det er jo et spørgsmål, der ligger noget uden for de spørgsmål, der er blevet stillet til mig, så jeg vil svare sådan lidt mere overordnet på det.

Når Lejelovskommissionen arbejder meget med de her ting og har analyseret, at der er nogle problemer nogle steder i den private udlejningsmasse, påtager regeringen sig et ansvar for at komme med nogle udspil, der kan gøre det bedre.

Det, vi så har været inde på, er just, om vi kan gøre en ordning, som nu har virket i 2 år, bedre. Der er vel dybest set mangler i incitamentet til at gøre alle boligerne gode nok til en fornuftig pris, men regeringen påtager sig en politisk forpligtelse hertil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 40

6) Til forskningsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor langt planerne for at virkeliggøre universitetet i Syddanmark er fremskredet (der henvises i den forbindelse til såvel beretning afgivet af Folketingets Uddannelsesudvalg den 17. december 1997 som til aftalen om finansloven for 1998 mellem regeringen og SF)?«

Villy Søvnald (SF):

Vi har to aftaler om det syddanske universitet. Dels er der lavet en beretning i Folketingets Uddannelsesudvalg i december 1997, der pålægger regeringen at få realiseret planerne om det syddanske universitet, dels har SF en aftale med regeringen fra finanslovaftalen.

Jeg står her med en oversigt fra Finansministeriet fra december 1997 om indgåede aftaler, og deraf fremgår det klart, at af de stigende antal uddannelsespladser skal de 270 pladser reserveres universitetet i Syddanmark. Der er ligeledes afsat penge til start allerede i 1998.

Jeg ved godt, at ministeren ikke kan klandres for det, der ligger før ministerens ministertid, men jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren godt forstår, at nogle af os er lidt utålmodige over det her, og om ministeren oven i købet selv deler den utålmodighed.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg er af natur og har også i dette tilfælde været et utålmodigt menneske, når det gælder om at operationalisere aftaler, der er bred politisk enighed om her i Folketinget.

Jeg vil gerne starte med at sige, at Odense Universitet, Handels- og Ingeniørhøjskole Syd og Sydjysk Universitetscenter har planer om at skabe et nyt regionalt universitet i Syddanmark.

Det er jo rigtigt, at der i den tidligere regerings tid, nemlig før valget, blev indgået en finanslovaftale for 1998 med SF, og at det dér blev besluttet, at mulighederne for et regionalt samarbejde mellem Odense Universitet og Handels- og Ingeniørhøjskole Syd i Sønderborg undersøges, og at det afklares, om Sydjysk Universitetscenter i Esbjerg i givet fald kan indgå heri. Der er også, som hr. Søvnald siger, i Undervisningsministeriets budget afsat bevilgninger til et meroptag på 270 studerende.

Der har været nedsat en arbejdsgruppe bestående af embedsmænd, rektorer for de respektive institutioner, med henblik på at undersøge disse muligheder. Arbejdsgruppen har først og fremmest set på mulighederne for at udbygge uddannelsesstilbudet i den syd- og sønderjyske region samt set på, hvor der i den forbindelse med udbud af uddannelser er behov for at opbygge nye forskningsmiljøer og styrke eksisterende forskningsmiljøer. Herudover har man set på mulighederne for at finde egnede lokaler i Esbjerg, i Kolding og i Sønderborg.

Arbejdsgruppen har udarbejdet et oplæg, som dels indeholder betydelige merudgifter for staten, dels forudsætter en fortsat medfinansiering fra de amter og kommuner, der hidtil har ydet bidrag til Sydjysk Universitetscenter.

Herudover har man også undersøgt mulighederne for at opnå tilskud fra anden side, og næste skridt i sagen er, at jeg snarest skal have en drøftelse med de involverede parter om det videre arbejde.

Det er min opfattelse, at sagen er vigtig, og at der snarest skal ske noget på området. Det er min intention meget hurtigt at tage initiativ til de helt afgørende og forhåbentlig også afsluttende forhandlinger i den sammenhæng.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige tak til ministeren for svaret. Der er et par bløde formuleringer, og jeg ville godt spørge, om de kunne præciseres lidt mere.

Ministeren sagde, at ministeren snarest vil tage initiativ til at få forhandlingerne bragt endeligt på plads.

Det synes jeg er fint, men hvad betyder »snarest«? Er det i løbet af en måneds tid? Jeg spørger sådan meget direkte, fordi jeg tror, tidspunktet bliver forpasset, medmindre det her kommer til at gå meget hurtigt, og tidspunktet bliver i hvert fald forpasset i forhold til den aftale, vi har lavet med regeringen. Jeg formoder, at vi ikke behøver at diskutere meget længe, at indgåede aftaler skal overholdes.

Ministeren anvendte også udtrykket »meget hurtigt«. Er det muligt for ministeren at komme lidt tættere på? Er det her afklaret, inden vi når arbejderklassens internationale kampdag den 1. maj?

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er klar over, at beretningen fra Folketingets Uddannelsesudvalg før valget også fokuserede på, at det her skulle undersøges, men at det ikke måtte gå ud over kvaliteten på de videregående uddannelsesinstitutioner, hvorhenne i landet de end måtte være, hverken når det drejede sig om uddannelse eller forskning.

Hvordan ser ministeren på mulighederne for at lave dette sydjyske universitetscenter, uden at det forringer kvaliteten i forskning og uddannelse?

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal også takke ministeren for svaret på spørgsmålet, og jeg er meget glad for den imødekommethed, jeg fornemmer hos ministeren.

I svaret nævnte ministeren, at amter og kommuner skal være medfinansierende kilder til universitetet i Syddanmark. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kan redegøre lidt nærmere for, hvad det indebærer, for det er jo sådan set en fuldstændig ny måde at finansiere videregående uddannelser på i Danmark, og om det er meningen, at det er noget, der skal udbredes også til andre videregående uddannelsesinstitutioner i Danmark.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Indledningsvis vil jeg gerne sige til hr. Søvnald, at jeg ikke tror, at Folketinget er det mest hensigtsmæssige sted at have fusionsforhandlinger.

Men til hr. Søvnalds spørgsmål om, hvad »snarest« betyder, betyder det, at jeg allerede har haft et møde med rektor Tvarnø fra Odense Universitet og snarest – dvs. i denne uge – vil mødes med ledelsen for Handelshøjskole Syd.

Jeg vil sige, at jeg da er glad for den politiske opbakning, der har vist sig i Folketinget til tanken, men det er måske at strække det lidt vidt, når hr. Søvnald siger, at der er indgået en aftale. Der er indgået en finanslovaftale, der indeholder de elementer, som hr. Søvnald selv opremsede, og dernæst har Folketingets Uddannelsesudvalg afgivet en beretning, men det er min intention at få sagen på plads, og det vil ske så hurtigt som overhovedet muligt.

Over for hr. Frank Dahlggaard vil jeg gerne bekræfte, at jeg har læst beretningen fra Folketingets Uddannelsesudvalg, og jeg må sige, at beretningen er et studium i dansk politik værd, idet den ganske behændigt balancerer mellem på den ene side hensynet til decentralisering, de regionalpolitiske hensyn om man vil, og på den anden side hensynet til sikringen af den fornødne kvalitet i de forskningsmiljøer, der er tale om.

Så jeg er helt opmærksom på den side af sagen, som hr. Frank Dahlggaard understreger, og jeg vil også gerne understrege, at det naturligvis er meget vigtigt i det arbejde, der nu foregår, at vi har øje for, at vi etablerer en decentral struktur, der ganske vist centraliseres, men er decentral forstået på den måde, at der er tale om ganske forskellige områder, men samtidig understreges vigtigheden af, at der sørges for en tilstrækkelig kvalitet.

Til fru Ulla Tørnæs skal jeg sige, at medfinansiering fra amter og kommuner jo er forudsat at skulle undersøges i det arbejde, der er lavet mellem embedsmænd på den ene side og de implicerede parter på den anden side, og det bliver undersøgt.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg bliver nødt til så at spørge ministeren en gang til: Betyder det, at vi kan forvente, at det bliver en måde at finansiere videregående uddannelser på i fremtiden? Jeg tænker altså også på andre steder, f.eks. Københavns Universitet. Kunne man forestille sig, at Københavns Amt og Københavns Kommune skulle bidrage til driften af Københavns Universitet?

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Til fru Ulla Tørnæs vil jeg sige, at jeg ikke er stensikker på, at de kommunale bidrag er til at finansiere uddannelse, men jeg har ikke studeret sagen tilstrækkeligt nøje.

Det er vist en historisk sag, men jeg er i al fald bekendt med, at en del af de bidrag, der er givet fra amtskommunal og primærkommunal side, er givet til visse anlægsudgifter og til visse forskningsbidrag. Det er jo sådan, at forskningen finansieres fra adskillige kilder, og her er så et eksempel på, at amtskommuner og kommuner har været inde i billedet.

Men nu undersøger vi hele sagen, og det bliver gjort omhyggeligt. Der er ikke tale om, at der udstedes hverken blankocheck eller check af elastisk materiale, tværtimod om en selvfølgelig ganske behårdet forhandling med henblik på at finde en acceptabel og rimelig løsning, der sikrer både det regionalpolitiske ønske og samtidig også sikrer den fornødne kvalitet i det samarbejde, der tænkes etableret blandt de parter, der har taget initiativ til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 45

7) Til økonomiministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at regeringens rapport »Danmark uden for den fælles valuta« bygger på rent politisk fastsatte antagelser om, at euroen for eksempel vil være en stabil valuta, og om, at det skulle være en fordel for et EU-

land at blive underlagt ØMU'ens samordning af økonomierne?»

Skriftlig begrundelse

Berlingske Tidende og Politiken kunne den 26. marts 1998 offentliggøre konklusionerne i en rapport, som regeringen udgiver mandag den 30. april 1998 om Danmark uden for den fælles valuta. Ifølge avisreferaterne konkluderer rapporten, at det vil have en række omkostninger for Danmark at stå uden for den fælles valuta. Og det er jo ingen hemmelighed, at regeringen og ministeren er af den opfattelse, at Danmark burde være med i ØMU'en fra starten af, men at der desværre er en sten i vejen i form af den ene af de fire danske undtagelser. Men som vi også har set i specielt det sidste halve års debat, er der stor uenighed om, hvad der vil ske, når ØMU'en begynder den 1. januar 1999. Der er faktisk mange økonomiske eksperter, som ser det som en fordel for Danmark at stå uden for ØMU'en, også blandt unionstilhængere. Der er jo en betydelig risiko for, at ØMU'en bliver en svag møntenhed, da det jo er en kendt sag, at for at de 11 lande kunne kvalificere sig over for konvergenskravene, så skulle der laves en del fiflerier i forhold f.eks. til deres budgetunderskud. Disse tiltag giver mere indtryk af, at man af politiske årsager for alt i verden vil have ØMU'en op at stå, mere end det er udtryk for en reel tilnærmelse af valuta- og budgetpolitikken strategisk set. Dermed lægger man op til en kapitalistisk spekulation i ØMU'en, som faktisk kan få den modsatte virkning i forhold til det mål, man har sat sig på papiret. Derfor mener spørgeren, at det faktisk er lige omvendt: At det vil være en fordel for Danmark at stå udenfor, samt at regeringens politik om at klistre den danske krone op ad ØMU'en, så der i praksis ingen forskel er, på denne måde bidrager til at trække Danmark ind i ØMU'ens udsving i sig selv, helt uafhængigt af den danske kronens situation. Derfor opfatter spørgeren det som en politisk betinget påstand, at ØMU'en vil være en stabil valuta. Desuden vil ØMU-projektet og en snæver dansk aftale med ØMU-landene underminere den politiske indflydelse i Folketinget og overføre denne magt/indflydelse til den kommende europæiske centralbank, som uden nogen form for politisk kontrol vil fastsætte valutakurspolitikken.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg stiller det her spørgsmål, er det, fordi den her rapport, der nu er kommet, »Danmark uden for euroen«, må give anledning til dyb bekymring for det grundlag, som den danske regering fører sin politik på.

Det er jo sådan, at hvis man fører sin politik på baggrund af politisk fastsatte, men forkerte antagelser om virkeligheden, kommer man nemt til at træffe forkerte beslutninger, og jeg synes, at denne rapport er et eklatant eksempel på, at regeringen har bestilt en rapport, der skulle sige, at euroen er en stabil valuta. Så får man selvfølgelig det svar, man har bestilt, men som jo ikke nødvendigvis er rigtigt, og som mange, mange økonomer er dybt uenige i.

Den tvivl og den bekymring over euroens skæbne, som mange økonomer udtrykker, er, så vidt jeg kan se, overhovedet ikke berørt i denne redegørelse.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke bekræfte, at den rapport, der hedder »Danmark uden for euroen« bygger på rent politisk fastsatte antagelser, sådan som det er formuleret i spørgsmålet.

Jeg noterer mig, at udgivelsen har vakt meget stor interesse, og det er jeg glad for, men jeg så dog gerne, at hr. Keld Albrechtsen havde gjort sig den ulejlighed at læse bare lidt i rapporten, inden spørgsmålet blev stillet.

Det fremgår meget klart af rapporten, hvad der ligger til grund for den vurdering, der er givet, nemlig en lang række økonomiske ræsonnementer. Og jeg kan henvise til side 14 i rapporten, hvor det klart står, at spørgsmålet om, hvorvidt euroen bliver en stabil valuta – forstået som en lavinflationervaluta på linje med D-marken – vil afhænge af, i hvilken udstrækning den økonomiske politik i eurolandene vil blive gennemført efter de intentioner, der ligger bag ØMU'en.

Det hedder i rapporten – i øvrigt lidt længere nede på samme side:

»Der er i dag – i forhold til for få år siden – en langt større international tiltro til, at euroområdet bliver et stabilt valutaområde. Dette beror blandt andet på den opnåede højere grad af økonomisk konvergens mellem EU-landene, dvs. stort set samme rente- og prisudvikling.«

Så det er rent faktisk økonomisk statusarbejde og økonomiske ræsonnementer, der bestemmer vurderingen af, om euroen kan forventes at blive en stabil valuta eller ej.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har også læst de formuleringer, som ministeren henviser til, og jeg må konstatere, at på baggrund af nogle ret luftige betragtninger om, at der nok vil være stabilitet, konkluderer regeringen på side 15 i rapporten – for nu at gå lige så konkret ind i det, som ministeren gør – at det forventes, at euroen bliver en stærk valuta. Den konklusion drager regeringen af analysen. Og lidt længere nede på side 15 konkluderer regeringen, at der fortsat kan forventes et vist rentespænd i forhold til euro-området, altså mellem den danske rente og renten i euro-området.

Og derfor vil jeg spørge ministeren, om det ikke er en kendsgerning, at fagøkonomerne er dybt uenige om begge spørgsmål, både om, hvorvidt det bliver en stabil valuta, og om, hvorvidt der bliver et rentespænd. For man kan jo rent faktisk godt forestille sig, at den danske rente vil falde til under den rente, der vil være gældende i euro-området, hvis det bliver et meget ustabil område.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne supplere spørgsmålet ved at spørge, om det ikke hermed er blevet bekræftet over for ministeren, at det er et politisk valg, når man ikke i denne publikation har medtaget de økonomiske eksperters udtalelser, der dels advarer imod at gå ind i euroen, dels mener, at det er bedst for Danmark at blive ude, og dels mener, at det er aldeles betydningsløst, om Danmark er med eller ej.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi også bemærket denne rapport, og vi har også bemærket den store kritik, der har været fra forskellige økonomer omkring euroens indførelse i Europa. Og i den forbindelse synes jeg, det vil være interessant nu at høre økonomiministerens vurdering af, hvornår regeringen forestiller sig at ØMU'en og euroen skal indføres i Danmark, og hvilke planer regeringen har om en eventuel folkeafstemning om de ting, som man må forvente kommer i umiddelbar forlængelse af folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj i år.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Keld Albrechtsen:

Jeg synes, det er meget at kalde det luftige betragtninger, for hvis vi ser på den situation, der er i dag, så bliver rentespændet mellem Danmark og de ti lande, der forventes at gå ind i

ØMU'en sammen med Tyskland, snævrere og snævrere næsten for hver dag, der går. Og det danske rentespænd er i øvrigt også fulgt med ned.

Men til trods for, at den danske økonomi bevisligt, faktisk, i enhver henseende er langt bedre end f.eks. den italienske, så er det italienske rentespænd til Tyskland mindre end det danske, og det hænger sammen med, at det finansielle marked skønner, at den sunde økonomi endog har bredt sig til Italien, og at man forventer, at euro-området vil blive stabilt på grund af den økonomiske samordning, der er sket, altså ensartetheden i den økonomiske udvikling i de forventede deltagerlande.

Hvad renten er i dag, og hvordan renteutviklingen har været, er jo faktisk og kan ikke diskuteres af økonomerne.

Til fru Pernille Frahm:

Det er jo ikke kommissoriet for rapporten, og det har været offentligt kendt i flere år. Kontaktudvalget er jo nedsat af regeringen for flere år siden, og kommissoriet har været velkendt, og det har gået ud på, at de forventelige konsekvenser for Danmark ved ikke at være med skulle belyses så godt, som de nu engang kan analyseres, med henblik på, at vi kan tilrettelægge den lovgivning, der muligvis skal ændres, for at omkostningerne for dansk erhvervsliv ved, at vi ikke deltager, kan mindskes.

Det er den politik, regeringen har ført hele tiden, lige siden den 18. maj 1993, og det er den politik, regeringen agter at fortsætte med: at minimere omkostningerne således, at det, at Danmark er uden for medlemskabet af ØMU'en, giver så få problemer som muligt. Og det er altså ikke en rapport, der har skullet belyse forskellige økonomers opfattelse af, hvad der er klogt eller ikke klogt.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren fastholder, at rapporten er en saglig, økonomisk fremstilling, og at der ikke er kodificeret i den, men på side 15, hvor der er opregnet nogle konsekvenser og nogle hovedkonklusioner, står der da i punkt 2: »Det forventes, at euroen bliver en stærk valuta.« Og så går man ud fra det, og så konkluderer man, at vi i Danmark får en rente, som er højere end renten i det fremtidige euro-område, og at man forventer, at euroen bliver stærk. Men ude omkring i samfundet, hvor mange her fra Folketinget kommer, er der altså forventninger hos nogle

økonomer om, at euroen bliver en mellemløb valuta, fordi f.eks. Italien, Spanien og Portugal, som er ustabile og ikke særlig tillidvækkende økonomier, er med. Og det er jo også det, som Bundesbank i sin rapport for nylig har fremhævet, og især Italiens og Belgiens kæmpestore gæld. Er ministeren ikke klar over det?

Og ministeren må vel have kendskab til, at det kun er 10 dage siden, en række danske økonomer – to tredjedele af dem – sagde, dels at det er ligegyldigt, om vi er med i euroen, og dels at det ligefrem er en fordel, at vi står udenfor. Er ministeren ikke klar over det?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu nævnte ministeren Italien, og så vil jeg spørge ministeren: Hvorfor indgår det ikke som en meget væsentlig del af analysen i rapporten, at situationen rent faktisk er sådan, at det italienske 1997-budget jo er et sminket lig, som bl.a. har været pumpet op af en euroskat, som var rent midlertidig, og som man endda har lovet at betale tilbage til skatteyderne, når man har fået sneget Italien ind i euroen?

Ville det ikke have været korrekt at påpege i rapporten, at de italienske balanceproblemer er så store, at der må forventes en generel krise i euroen allerede i 1999, altså allerede i euroens første leveår, fordi den italienske økonomi ganske enkelt ikke er tilpasset til euroen og slet ikke kan blive det heller?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Peter Skaarup skal også have et svar, idet han spurgte, hvornår Danmark forventes at skulle deltage i ØMU'en.

Det har jeg overhovedet ikke nogen mening om, og det har regeringen heller ikke. Der er ikke planlagt en kampagne for at ændre den afgørelse, som kun kan ændres ved en folkeafstemning, heller ikke umiddelbart efter den 28. maj, og det har jeg tilkendegivet i meget lang tid, i flere år.

Jeg har meget god tid, og det er derfor, vi gør, hvad vi kan for at minimere omkostningerne ved at være udenfor, for Danmark kan godt være udenfor.

Til hr. Frank Dahlggaard:

For 3-4 år siden sagde utrolig mange økonomer verden over: ØMU'en bliver aldrig til noget. For 2 år siden sagde de: Det bliver aller-

højest en lillebitte kerne. Og for 1 år siden sagde de: Tyskland og Frankrig og Italien når aldrig at opfylde kravene. Og hver gang har jeg tålmodigt sagt: Vent og se! Og derfor er mit svar igen: Vent og se! Til hr. Keld Albrechtsen:

Italiens budget er jo ligesom alle de andre landes budgetter en beslutning, og underkastet Eurostats vurdering følger man de internationale regler for, hvordan man opgør et budget og et underskud osv., og der er ikke noget at komme efter.

Det er rigtigt, at man fra Bundesbanks side har gjort nogle bemærkninger om gældsstørrelsen i Italien og Belgien, og at de to lande har skullet fremlægge en plan for, hvordan de får nedbragt deres gæld, men at mene, at der bliver krise allerede i 1999, på det grundlag, ville jeg være meget forsigtig med.

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår af ministerens svar, at regeringen ikke har nogen planer for, hvornår vi skal tænke over, om vi skal sige ja eller nej til en eventuel ØMU og euro her i Danmark, men jeg synes alligevel, man godt kunne løfte lidt af sløret for det, for det er jo sådan, at de fleste er inde på, at der skal være en folkeafstemning om udvidelsen mod øst, og at der også er mange, der mener, at der relativt hurtigt skal være en folkeafstemning om ØMU'en og euroen.

Og det kunne Dansk Folkeparti godt interessere sig for, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, i hvilket omfang regeringen har overvejelser i retning af, om der først skal foregå en afstemning om udvidelsen, eller om der overhovedet skal være en afstemning, og i hvilket omfang den har overvejelser om, hvorvidt der skal være en afstemning om euroen, og om den kommer efter udvidelsesafstemningen eller det kan samles i én afstemning eller hvordan.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det spørgsmål kan ikke besvares; det er umuligt. Jeg har ingen som helst forestilling om, hvornår der skal være en folkeafstemning om ØMU'en, og om der skal være en folkeafstemning om udvidelsen, skal jeg ikke tage stilling til her og nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 46

8) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage i anledning af oplysningerne om, at somaliere med bopæl i Danmark skjuler illegale flygtninge, herunder om, at politiet er inddraget i den pågældende sag?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til B.T.s artikel om sagen den 26. marts 1998.

Peter Skaarup (DF):

I kølvandet på den meget kedelige begivenhed, der var på Nørrebro med hensyn til Dansk Folkepartis formand, fru Pia Kjærsgaard, opstod der en hel del artikler i dagspressen om visse ting, der også foregik på Nørrebro. Og det, jeg kunne tænke mig at spørge justitsministeren om, er, i hvilket omfang man har tænkt sig at gribe ind over for de oplysninger, der har været fremme i dagspressen om, at man på Nørrebro har skjult en række illegale flygtninge her i landet – det er jo ulovligt – og i hvilket omfang politiet har taget skridt til at gribe fat i den sag, der har været beskrevet i dagspressen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Politidirektøren i København har over for mig oplyst, at Københavns Politi ikke er i besiddelse af oplysninger om, at somaliere med bopæl i Danmark eller andre personer skjuler illegale flygtninge. Men nærpolitiet på Nørrebro i København har i det seneste år i det daglige arbejde haft kontakt med 2-3 somaliere uden opholdstilladelse. I disse tilfælde er de pågældende personer blevet overgivet til Den Centrale Politiafdeling hos Rigspolitechefen, som forestår den videre sagsbehandling.

Og Politidirektøren har generelt oplyst, at i de tilfælde, hvor der opstår mistanke om kriminelle handlinger, indleder Københavns Politi sædvanligvis en undersøgelse med henblik på at få afklaret, om der er grundlag for at gøre et strafferetligt ansvar gældende.

Politidirektøren har endvidere oplyst, at der blandt de sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, som Københavns Politi i den seneste tid har behandlet, ikke har været sager, hvor herboende somaliere har bistået illegale

somaliske flygtninge med at opholde sig ulovligt her i landet.

De behandlede sager har vedrørt udlændinge, der for vindings skyld har bistået andre udlændinge med via Københavns Lufthavn ulovligt at indrejse i Danmark eller med at rejse videre til et andet land, hvortil de pågældende udlændinge ikke lovligt har kunnet indrejse, men der har ikke været tale om, at herboende somaliere har været involverede i menneskesmugling.

Politidirektøren har endelig oplyst, at man har iværksat en undersøgelse af, om de oplysninger, der er refereret i den konkrete artikel, som der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet her i dag, giver grundlag for at indlede en strafferetlig efterforskning.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da gerne på vegne af Dansk Folkeparti sige tak for, at man er gået i gang med at undersøge de her ting, men efter vores opfattelse manglede det også bare, at man ikke skulle reagere på sådan en artikel som den, der har været i B.T.

I forbindelse med spørgsmålet synes vi også, det er interessant at konstatere, at et tidligere folketingsmedlem, som har skjult en flygtningefamilie igennem længere tid, kun har fået den straf for det, han har gjort, at han skal betale 2.500 kr. i bøde. Og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge, om man har planer eller overvejelser om at forhøje strafferammerne for sådan nogle forbrydelser, for på vegne af Dansk Folkeparti må jeg sige, at vi finder det fuldstændig vanvittigt, at man ikke straffer noget sådant hårdere her i Danmark.

Vi kunne også godt tænke os at høre, hvor mange udenlandske statsborgere man har kendskab til er forsvundet. Efter at man har behandlet en asylsag, er der så asylsøgere her i Danmark, som har fået afslag, og som ikke kan findes af politiet? Det har der været mange rygter om. Der har også været nogle tal fremme, men jeg kunne godt tænke mig at høre et officielt tal fra justitsministeren.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge, om man kunne forestille sig, at der kommer andre illegale flygtninge ind i Danmark ud over dem, der bliver taget ved grænsen, og som fortsat opholder sig i Danmark. Og kunne man tænke sig, at det var nogle af de flygtninge, der blev skjult af denne organisation, der hedder Flygtninge under Jorden?

Endelig vil jeg spørge, om der er nogen sammenhæng mellem Flygtninge under Jordan-organisationen og så det, vi har oplevet nu på Nørrebro.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er helt enig i spørgerens udgangspunkt: Når der kommer oplysninger frem om, at der skulle være begået strafbare forhold, skal politiet nødvendigvis undersøge, om det faktisk gør sig gældende. Og det vil også blive gjort i den konkrete sag, der fremgik af dagbladet B.T. her for ganske nylig i den artikel, som spørgeren refererer til, og hvor en navngiven person siger, at der skulle være foregået ulovligheder i forhold til at skjule herværende somaliere, som ikke har et lovligt opholdsgrundlag. Det vil politiet og er politiet gået i gang med at undersøge for at se, om der er grundlag for en egentlig efterforskning, og om der er baggrund for taltalerejsning over for implicerede.

Så spørger hr. Skaarup, om der i regeringen er overvejelser om at lave straffeskærpelser. Ja, det er der, for så vidt angår den organiserede menneskesmugling. Inden valgets udskrivelse lå der et lovforslag her i Folketinget, og det er regeringens opfattelse, at det skal genfremsættes i denne folketingssamling. Jeg ved, at min kollega indenrigsministeren i øjeblikket er i gang med politiske forhandlinger, og heri indgår også en skærpelse af straffebestemmelserne for organiseret menneskesmugling.

For så vidt angår skærpelse af straffebestemmelserne for den overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, som hr. Skaarup henviser til i forhold til et tidligere folketingsmedlem, som i Hjørring Politikreds er blevet sigtet for overtrædelse af udlændingeloven og har fået et bødeforelæg på 2.500 kr., mener politiet ikke, at der er grundlag for frihedsstraf for den forseelse, den overtrædelse, der her er tale om, og derfor har man valgt det maksimale bødeforelæg inden for de nugældende straffebestemmelser. Jeg har ikke i øjeblikket overvejelser om at skærpe straffebestemmelserne på området.

Arne Melchior (CD):

Fra spørgerens side faldt udtrykket »forbrydelse« i forbindelse med, at nogen har gemt personer, der er udvist. Jeg bemærkede, at justitsministeren brugte udtrykket »ulovligheder«, og jeg ville netop have spurgt, om ministeren kan være enig i, at der er tale om lovovertrædelser. Det kan der ikke være tvivl om, men ordet »for-

brydelse« er i denne forbindelse ikke ret anbragt.

Så blev der også spurgt, og det har ministeren ikke nået at svare på, om antallet af udviste personer, som fortsat opholder sig her i landet. Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren eventuelt har et sådant tal parat – det indgik jo ikke i spørgsmålet oprindeligt – og uanset om ministeren har tallet eller ej, om ministeren kan bekræfte den formodning, at en del af de pågældende personer lige så vel kan være udrejst, som de kan gemme sig et eller andet sted her i landet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Melchior har fuldstændig ret i, at der er tale om lovovertrædelser, og jeg synes også, at man skal bruge kalorietabellen i forhold til de ord, man betegner lovovertrædelser med. Det er klart, at ved personfarlig kriminalitet er viovre i grove forbrydelser, men her mener jeg, at der er tale om en klar lovovertrædelse, men også om en lovovertrædelse, som jeg mener vi bør sanktionere.

Jeg mener ikke, man skal begå selvtægt, uanset om man er enig i den lovgivning, som vedtages her i Folketinget, eller ej. I den konkrete sag mener jeg, og det tror jeg også hr. Melchior er enig med mig i, at vi har et retssikkerhedssystem til behandling af asylansøgninger her i landet, og vi må alle respektere de afgørelser, som træffes i vores asylbehandlingssystem.

Så spørger hr. Melchior, om jeg har nogle statistiske oplysninger om folk, der opholder sig illegalt her. Jeg har ikke nogen tal i forhold til folk, der skulle opholde sig illegalt her i landet. Det er nødvendigvis sådan, at det er politiets opgave, hvis der er folk, der opholder sig illegalt, meget hurtigt at få meldt dem fra den enkelte politikreds til Den Centrale Politiafdeling hos rigspolitiet, og så tager man dér hånd om de ting, der skal til, for at folk kan udvises.

Med hensyn til den skærpede indsats, som regeringen har foranstaltet over for den illegale indvandring, har vi jo etableret en meget slagkraftig baglandspatrolje nede i grænselandet, hvor vi har 48 fuldtidsbetjente. Der er etableret en task force i rigspolitiembedet, der tager efterforskningsmæssige initiativer i forhold til illegal indvandring. Der er ydelse af tekniske hjælpemidler på området.

Men jeg kan sige, at i 1997 var der 995, der forsøgte at passere grænsen illegalt, og der blev taget 95 menneskesmuglere ved grænsen. Det

er altså eksempler på, at de initiativer, der er taget, også er meget effektfulde i forhold til at opklare de illegale grænsegængere.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge lidt til den kontrol af illegale asylsøgere, der er ved grænsen. Jeg forstår, at der efterhånden er kommet lidt flere personer, der står for den kontrol, og det kunne være interessant at vide, om man har tænkt sig at fortsætte den kontrol efter afstemningen om Amsterdamtraktaten, eller om man vil skruet lidt ned eller op for blusset. Hvad har man egentlig tænkt sig? Det bliver jo interessant, når Danmark for alvor går ind i Schengensamarbejdet, hvordan den fortsatte kontrol vil være.

Og så vil jeg også godt spørge justitsministeren, i hvilket omfang man kunne tænke sig, at man i forbindelse med den efterforskning, der er over for de personer, der gemmer illegale flygtninge her i landet, benyttede sig af lignende tiltag, som man gjorde i forbindelse med rockerloven, hvor man stressede personer, der begik ulovligheder her i landet. Det er i hvert fald et forslag, som Dansk Folkeparti godt kunne tænke sig at politiet kunne benytte sig af.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan oplyse over for spørgeren, at det er den nuværende regerings opfattelse, at den baglandspatrolje, der er etableret i det sønderjyske område mellem de to sydligste politikredse, skal fortsætte ikke alene efter afstemningen den 28. maj 1998, men så sandelig også, når Danmark kommer med i det praktiske samarbejde inden for Schengen omkring år 2000. Det er regeringens klare opfattelse, at baglandspatroljen fortsat skal eksistere, og vi fortsat skal have cirka den politistyrke, som vi i dag har i det sønderjyske område.

Vi skal bruge politiresourcerne fornuftigt og hensigtsmæssigt og også til at bekæmpe den illegale menneskesmugling og ikke mindst smuglerne, for der er jo tale om mennesker, der koldt og kynisk spekulerer i at bilde mennesker ind, at de kan hjælpe dem til en varig opholdstilladelse i vores land eller et andet vestligt land, hvilket der jo ikke er noget grundlag for, hvis det ikke er mennesker, der er personligt forfulgt.

Det er regeringens klare opfattelse, at vores politimæssige indsats på dette felt skal holdes på det høje niveau, vi har, og det er også helt tydeligt, at den task force, som rigspolitiet har

etableret, har været succesfuld, også i forhold til at optræfle de netværk, som står for menneskesmugling, og som jeg i denne sammenhæng vil tillade mig at betegne som kriminelle netværk.

Jeg skal sige til spørgeren i øvrigt . . . næh, jeg tror ikke, tiden tillader det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 47

9) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Er der nogen sammenhæng mellem sagen om somalierne, som skjuler illegale flygtninge i Danmark og Komiteen Flygtninge Under Jordan, der tidligere har pralet af at have et netværk af personer, som hjælper med at skjule afviste flygtninge for myndighederne?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til B.T.'s artikel om sagen den 26. marts 1998.

Peter Skaarup (DF):

Da tiden ikke tillod det før, vil jeg godt gentage spørgsmålet, der går på, i hvilket omfang politiet vil benytte sig af disse razziaer, som Dansk Folkeparti foreslog, og som man også brugte i forbindelse med rockerloven. Vi mener i vores parti, at det er et vigtigt signal over for befolkningen, at der bliver skredet alvorligt ind over for sådan nogle, så vil jeg ikke sige forbrydelser, men ulovligheder her i landet.

Og jeg vil stadig væk gerne henholde mig til sammenhængen mellem den organisation, jeg var inde på før, nemlig Komiteen Flygtninge under Jordan, og så de somaliske personer på Nørrebro, der tilsyneladende har skjult illegale flygtninge i Danmark, som det kom frem i dagspressen i sidste uge.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først til det spørgsmål, der blev rejst inden spørgsmål nr. S 47 som opfølgning på spørgsmål nr. S 46: Jeg kan sige, at det er min klare opfattelse, at den indsats, som er gjort og etableret af regeringen i samspil med politiet, har sin fulde effekt.

Ligger der heri en stressning? Det tror jeg faktisk der gør i den forstand, at vi via den ind-

sats får fortalt de netværk uden for landets grænser, dem, der står som smuglere eller slusere over grænsen, at det ikke kan betale sig i Danmark, for der er en meget høj risiko for, at man bliver taget, eller at de folk, man sender ind over grænsen, ikke får ophold her i landet, hvis ikke de opfylder de krav, vi har om, at de skal være personligt forfulgt. Det skulle gerne have den klare præventive virkning, at de holder sig væk fra det danske samfund.

Så skal jeg sige til spørgsmålet om den organisation, som hr. Skaarup henviser til, Flygtninge Under Jorden: Jeg har ikke haft noget grundlag for i de besvarelser, jeg tidligere har givet på det spørgsmål, at knytte nogen sammenhæng mellem herværende udlændinge, der opholder sig illegalt, og den pågældende organisation. Og her kan jeg henviser til de skriftlige besvarelser, jeg tidligere har givet til forhenværende, men også nuværende partifæller til spørgeren.

Der er både nogle i det gamle Fremskridtsparti og nogle i det nye Fremskridtsparti, undskyld Dansk Folkeparti, der har stillet spørgsmål netop om den organisation. Tiden i dag tillader ikke at gå ned i de skriftlige besvarelser, jeg har givet om det spørgsmål.

Jeg skal så sige i forhold til selve spørgsmål nr. S 47, at Københavns Politi som nævnt ikke er i besiddelse af oplysninger om, at somaliere med bopæl i Danmark eller andre skjuler illegale flygtninge. Københavns Politi er derfor heller ikke bekendt med nogen sammenhæng mellem sådanne somaliere og Komiteen Flygtninge Under Jorden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne have lov til at gøre opmærksom på, at jeg kommer fra Dansk Folkeparti, og som sådan ikke har noget med et andet politisk parti her i Folketinget at gøre, hvis der skulle være tvivl om det, hvad der var tegn på.

Med hensyn til det fortsatte spørgsmål kunne jeg godt ønske mig at spørge justitsministeren i relation til et svar, der tidligere er afgivet her i Folketinget til fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti, hvor man har svaret, at der er en række personer, der er blevet udvist af Danmark. Det gælder 20 personer. Det fremgår af et svar fra den 24. oktober 1997. Af de personer er der flere, der er efterlyst. Der er flere, man ikke har kunnet finde. Der er flere, som man har fået

afvist. Og her vil jeg gerne bede justitsministeren svare på:

Hvad gør man i realiteten for at sikre, at personer, som bliver afvist som asylsøgere, også forlader landet? Hvor lang en periode kunne man forestille sig, der går fra, at man får besked om, at man er afvist og skal udsendes, til at man så rent faktisk bliver udsendt? Og hvordan foregår den udsendelse og afvisning i realiteten?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgeren må undskylde, at jeg kom til at binde sammenhænge mellem spørgerens person og hr. Tom Behnke, men jeg troede, der havde været en fælles fortid – sådan er der jo nogle, der fornægter deres fortid – og jeg skal nok undlade at gøre det i fremtiden.

Så skal jeg svare på det konkrete spørgsmål om, hvordan proceduren er, hvis folk opholder sig illegalt her. I den politikreds, hvor vedkommende opholder sig, bliver der taget hånd om det, og vedkommende bliver indrapporteret til den centrale politienhed under rigspolitiet, som står for at ledsage dem, der skal ledsages ud af landet, eller sørge for at sende dem ud af landet eller eventuelt sørge for at bringe dem midlertidigt til Sandholmlejren, hvis det er personer, der skal frihedsberøves, eller hvis det på anden måde skal sikres, at man kan fastholde dem, indtil udsendelsen kan finde sted.

Men spørgeren ved lige så godt som jeg, at det jo ikke er et problem, som kun er gældende i Danmark, men det er det i en lang række lande. Når der er personer, der ikke lever op til vores bestemmelser i gældende lovgivning om at få opholdstilladelse eller varig opholdstilladelse, er der nogle lande, der ikke vil hjemtage deres egne statsborgere. Og det problem forsvinder ikke, uanset hvilken regering der ville have siddet herovre på bænken.

Det er et problem, som vi har som samfund. Det er et problem, som en lang række lande har. Det er et problem, vi ikke skal acceptere. Vi skal fortsætte arbejdet internationalt med pres på de lande, der ikke vil hjemtage deres egne statsborgere.

Jeg er glad for det samarbejde, indenrigsministeren og jeg har i Ministerrådet for Retlige og Indre Anliggender, hvor det er et problem, som efterhånden er kommet meget, meget højt på den politiske dagsorden i et godt europæisk samarbejde inden for EU.

Peter Skaarup (DF):

I relation til det sidste vil jeg gerne spørge, om justitsministeren så vil tage initiativ til at stoppe bistanden til lande, som på forskellig vis ikke ønsker at hjemtage deres personer, der er blevet afvist. Her tænker jeg blandt andet på Somalia, som med mit kendskab til sagen for ikke særlig lang tid siden har fået yderligere bistand fra Danmark. Der vil jeg godt spørge konkret, om det er noget, man vil tage op i regeringen.

Jeg vil desuden også gerne spørge, om man i lighed med den undersøgelse, der nu bliver sat i gang om personer på Nørrebro, der gemmer illegale flygtninge her i landet, også vil sætte en undersøgelse i gang af den forening eller komité, der hedder Flygtninge Under Jorden, hvor komiteens formand, Helle Blidahl, i går har udtalt til Jyllands-Posten, at man regner med, at denne komité i øjeblikket gemmer 10, 20, 30 personer. Hun ved det ikke med sikkerhed, men det er i det nabolag. Vil man også tage konkrete skridt over for den organisation?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til det sidste kan jeg endnu en gang henvise til de skriftlige besvarelser, jeg gav i slutningen af det forgangne år til fru Pia Kjærsgaard, hvori der er en klar beskrivelse i forhold til den efterforskning og undersøgelse, som Københavns politi har rettet mod netop den organisation, som der her henvises til, nemlig Komiteen Flygtninge Under Jorden. Jeg må her bede spørgeren læse de skriftlige besvarelser, der her er givet.

Jeg har i øvrigt ikke andet at knytte til sagen, for som sagt har Københavns politi ikke nogle aktuelle sager, der knytter sig til somaliere, som skulle være illegalt her i byen, eller hvor nogle skulle skjule somaliere her i byen. Det er med baggrund i de oplysninger, som har foranlediget spørgeren til at rejse de her spørgsmål her i dag, klart, at politiet har tilrettelagt undersøgelser af disse konkrete oplysninger for at se, om de skulle have noget på sig. Hvis de har det, vil politiet selvfølgelig tage almindelige efterforskningsmæssige skridt mod de pågældende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber. (Danmarks ratifikation af Amsterdamtraktaten om ændring af Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter).

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 26/3 98).

Anden næstformand (Henning Grove):

Efter ønske fra ordførerne skal jeg fastsætte en taletid, som i første omgang vil være på 15 minutter.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Da der her er tale om en genfremsættelse på grund af afbrydelsen i forbindelse med folketingsvalget, er der også i dag tale om en fornyet førstebehandling, og det kan nok ikke overraske, at jeg allerede her ved indledningen kan afsløre, at der ikke er sket ændringer i Socialdemokratiets holdning til Amsterdamtraktaten i forhold til den tidligere førstebehandling den 21. oktober 1997.

Socialdemokratiet anbefaler et ja til Amsterdamtraktaten. Det gør vi, fordi traktaten efter vores opfattelse er en klart bedre traktat end den tidligere og er et skridt i den rigtige retning. Det er en traktat, der bærer tydelige præg af danske fingeraftryk, af danske værdier. Med styrkelsen af miljø, beskæftigelse og åbenhed kan vi begynde at tale om den danske vej også i Europa. De nye spilleregler for samarbejdet stiller de danske sager langt stærkere, end Maastrichttraktaten gjorde, samtidig med at de danske forbehold står ved magt.

Når vi anbefaler et ja, er det også, fordi vi med udsigten til optagelsen af de øst- og centraleuropæiske ansøgerlande kan tale om et Europa som fredens projekt. På baggrund af den nye traktat er udvidelsen nu gået i gang. Alle de øst- og centraleuropæiske lande er med fra start. De har alle udsigt til EU-medlemskab.

Amsterdamtraktaten er derfor et klart politisk projekt og ikke som tidligere EU-debatter mere et spørgsmål om flæskepriser m.v. Det er